

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku – **X.Y.**,
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu 14 kwietnia
2023 r.,
wniosku sędziego Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku –**X.Y.** o przekazanie
sprawy według właściwości Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym w
Gdańsku,
na podstawie art. 128 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów
powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 217 ze zm.) (dalej : „usp”) w zw. z art. 35 §
1 k.p.k. i art. 9 § 2 k.p.k.,

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z 28 marca 2023 r., sędzia w stanie spoczynku – **X.Y.**, wniósł o
uchylenie postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym
w Gdańsku z 10 stycznia 2023 r., sygn. akt ASD 7/22 i przekazanie sprawy do
rozpoznania temu Sądowi, jako właściwemu.

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku postanowieniem
z 10 stycznia 2023 r. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę
według właściwości do Sądu Najwyższego.

Postanowienie uprawomocniło się 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zawarty w piśmie sędziego z 28 marca 2023 r. nie może być uwzględniony.

Sąd niższego rzędu nie może orzekać w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu – art. 439 pkt 4 k.p.k. w związku z art. 128 usp.

Zgodnie z art. 110 § 1 pkt 1 lit b usp w sprawach dyscyplinarnych sędziów wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego orzeka Sąd Najwyższy w składzie dwóch sędziów orzekających w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej i jednego ławnika Sądu Najwyższego.

Postępowanie w sprawie dotyczy wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wyczerpującego jednocześnie znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego – art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś wszystkie typy przestępstwa znęcania się (art. 207 § 1–3 k.k.) są występkami, ściganymi z oskarżenia publicznego z urzędu.

Odwwołanie się w piśmie z 28 marca 2023 r. do postanowienia Sądu Najwyższego z 28 września 2022 r., I ZW 8/22, nie zmienia wskazanej normy, gdyż wniosek o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego właściwego do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej X.Y. Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania, kierując się zasadą z art. 110 § 1 pkt 1 lit. a usp, że dla sędziów sądów rejonowych, właściwy jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia objęty postępowaniem.

Od zasady tej jest wyjątek obejmujący sędziów sądów rejonowych, przewidziany w art. 110 § 1 pkt 1 lit. b usp, bowiem Sąd Najwyższy w składzie dwóch sędziów orzekających w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej i jednego ławnika Sądu Najwyższego orzeka w pierwszej instancji w sprawach przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego.

Z tych przyczyn wniosek o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy według właściwości Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku nie jest zasadny.

(M.D.)

[ał]

